

жини и на единъ стрѣлковъ баталионъ да бждятъ готови. Но охотникитѣ не успѣли още да разбержатъ нищо, когато при Гурко идватъ нѣколко санитарни и му правятъ каква е работата. Турци нѣмало ни въ аванпоста, ни въ самитѣ лагери; всички позиция била очистена отъ тѣхъ. Подиръ това стига *посланецъ* и отъ свитата на генерала Скобелева, който подъ Святополка-Мирски, нападалъ отъ сѣверъ. Посланеца извѣстилъ, че прохода вече е занятъ отъ 3 роты на Орловския полкъ и че навечеръ тамъ ще отидятъ още 6 роты съ 4 оръжия. За това генералъ Гурко заповѣдалъ на своя отрядъ, който билъ страшно уморенъ, да си остане на мѣстото около Шипка, а самъ съ штаба си тръгналъ къмъ върха на Св. Никола. За да излови колготото може отъ избѣгналитѣ Турци. Гурко испроводилъ своитѣ драгуни съ топоветѣ си да са настанятъ при долнитѣ (южни) исхода на пѣтекитѣ, особено онѣзи които отивали къмъ Иметлии и Софуларъ.

Въ това време, ето що происхождало на сѣверната страна, въ Габровския отрядъ. На 6 юлия, подиръ първото нападение на 5 юлия, отряда останалъ на мѣстото си; на 7-й по 4 часа сутринята генералъ Скобелевъ, отъ свитата на Царя, тръгналъ къмъ върха съ 3 роты отъ Орловския полкъ и съ 4 топа. Съ авангардъ билъ испроводенъ полковникъ Струковъ съ една стрѣлкова рота; нему Скобелевъ заповѣдалъ да земе пакъ онова бърдо, дѣто на 5 юлия руската средня колона имала распаленно дѣло съ Турцитѣ. Но авангарда на Струкова не намѣрилъ на това мѣсто ни жива турска душа; на мѣсто турски аскеръ, предъ очитѣ му са представила ужасающа картина: на около по гората и похълмоветѣ сж търкаляли обезглавени и обезобразени труповетѣ на руски солдати; повече отъ 20 руски глави били расхвърляни между несъбранитѣ турски трупове; турскитѣ